

Draamdänzer

- 1 Michelle van der Dunkel
- 2 Victor Emanuel Stockselius
- 3 Professor Dokter Bunsen van der Dunkel, dem Michelle säi Papp
- 4 Madame Elina Anna Victoria Stockselius, dem Victor seng Mamm

Déi sechs Frënnterlénnten:

- 5 Nicolas Lasconi
- 6 Heribert Berihert
- 7 Alfonso Nosofal
- 8 Miranda Rammida
- 9 Alicia Acilia
- 10 Emilie Elimie

Déi aus de Filmer:

- 11 Pippi Langstrumpf
- 12 Efraim Langstrumpf
- 13 Tommy
- 14 Annika
- 15 Tom Sawyer
- 16 Huckleberry Finn
- 17 Harry Potter
- 18 Pinocchio

Déi zwee Reesender

- 19 Giovanni Cacciatori
- 20 Salvatore Mottolore

o. Szen - Viirspill

Pinocchio: Salut Kanner! Gudde Moien léift Léierpersonal!

Hie gréift sech un d'Nues.

A schonns hunn ech nees gelunn. An esouguer ouni et ze miirken. A jo, léift Léierpersonal, dat war et, wat meng ues wuesse gedoen huet!...

Ja, wéi dann elo? Dir kennt mech net? Wie sinn ech dann elo? ... Richtig, ech sinn de Pinocchio. An ech verzielen iech elo eng Geschicht, déi ass richtig geschitt!

Hie gréift sech nees un d'Nues.

Ok, se ass bal richtig geschitt. Gutt, dat war also net gelunn.

Tommy: Dajee, Pinocchio, geet et dann elo bal.

Annika: Dat hei ass keng One-Man-Show.

Pinocchio: A wie sidd dir dann?

Annika: Ma dat gëss du, léiwe Pinocchio, ...

Tommy: ... an dir, léift Publikum ...

Annika & Tommy: ... nach séier genug gewuer!

Emilie: Derlupp derlupp, Frënterlénnten si scho prett!

Annika: Jo, et ass gutt, mir fänken elo un.

Emilie: Assdergutt, derlupp derlupp!

Pinocchio: Tipptopp! An elo fänke mir un. Derluppderlupp!

1. Szen

D'Michelle an de Victor Emanuel, säi Kolleg, sëtzen an der Stuff a probéieren hier Hausaufgaben ze maachen. Et ass iewer schwéier, wëll an engem Stéck knuppt et an aner komesch Geräischer sinn ze héieren, déi si beim Léiere stéieren.

Michelle: Wat ass dat nees e Kaméidi haut. Ech ka mech guer net konzentréieren.

Victor: Lauschter einfach net no!

Michelle: A wéi soll een dat da maachen. Einfach net nolauschten?
Die Kaméidi ass ze haart!

Victor: Wann dat esou ass, da lauschter ebe laanscht.

Michelle: Victor Emanuel Stockselius, wat soll dat do da nees heeschen? "Lauschter ebe laanscht!" ??? Du bass zwar mäi ganz gudde Kolleg Victor, mee heiansdo gees du mir schrecklech op de Geescht, mat denger Besserwësserei, mat denger Iebëssenzielerei, mat denger Schlaumeierei! Sou, elo hunn ech et emol eng Kéier gesot, elo ass et mir besser.

Victor: A Michelle, wann dat esou ass, dann halen ech elo besser de Mond. Ech kréie mech ganz gudd konzentréiert.

E Moment Rou. Allenzwee probéieren se ze schreiwen. Do knuppt et nees.

Michelle: A nee, nee, nee! Esou geet dat net. Ech halen op. Ech hunn es genuch! Zevill ass zevill! Ech maachen haut keng Hausaufgab! Basta!

D'Michelle geheet de Bläistëft op den Däsch. Hat stécht d'Gesicht zwëschen d'Hänn a motzt.

Victor: A, wann dat esou ass Michèle, da kriss du mar nees eng Strof!

Michelle: Klibber mech!

Victor: An et ass net déi éischt Strof fir dëst Joer!

Michelle: Rutsch mir de Bockel erof!

Victor: An dësem Trimester hast du der bestëmmt schonns 20!

Michelle: Du nerfs!

Victor: An de Schoulmeeschter sot, déi nächste Kéier, wou s du deng Hausaufgab net hues, schwätzt hie mat dengem Papp, an da muss du an d'Internat.

Michelle: Mir dach egal!

Victor: An d'Belsch!

Michelle: Jo an?

Victor: Mee do an der Belsch sinn ech iewer net, de Victor Emmanuel Stockselius, däi beschte Frënd.

Michelle: Gees du net mat???

Victor: Mengs du ech ging meng Mamm och nach alleng loossen. Et geet schonns duer, datt mäi Papp sech virun zwee Joer duerch d'Bascht gemaach huet, an eis sëtze gelooss huet. Ech kann hier dat net undoen!

Michelle: Mee mech gings du alleng an d'Belsch schécken.

Victor: Michelle, du bass elo rabbelkäpppeg. Du wees ganz genau, datt ech mech muss em meng Mamm bekëmmere an du em däi Papp. Si allenzwee si soss alleng, a wéi eng Eltere gi schonns "alleng" ouni hier Kanner eens. – Maja, iwverhaapt keng! - Se kréie jo emol kee Programm aus dem Internet downgeload, ouni datt et heescht: "Victor, Victor, komm emol séier, ech ginn hei net eens!"!

Michelle: Mäi Papp ass Erfinder, hien huet mat Computere kee Problem! Hie seet esouguer ëmmer, wëll ech e Meedche wier, hätt ech zwou lénkser Hänn.

Victor: “Zwou lénkser Hänn”??? Dat hunn ech nach ni héieren.

Michelle: Dat heescht, datt ee mat Maschinnen, mat der Technik eben, net eens gött. An en huet och Recht, die berühmten Här Professor Dokter Bunsen van der Dunkel, mäi Papp. Ech sinn eng total Null!

Victor: Dat ass iewer total guer net wouer! Du mengs wann däi Papp esou eppes seet, da wier dat esou. An ausserdeem hues du nach ganz aner Trémp! Du kanns déi beschte Kuche baken, die raffinéiertste Broot kachen, an déi schéinste Geschichten erzielen, - an, an du kanns de Wues méinen!

Michelle: Dramdänzer, esou nennt mech mäi Papp. “Mamm Kapp an de Wollécken”, esou seet hien. Aus mir ging ni eppes ginn.

Victor: A wouhier dann. Du gëss bestëmmt eng Kéier eng grouss Kächen, esou wéi d’Lea Linster oder e grouse Schrëftsteller, wéi Joanne K. Rowling, oder eben e grouse Wues-Méinert, esou, esou, ...- wéi eise Portier an der Schoul!

Michelle: Mee wann dien eegene Papp näischt vun engem hält, dann ass dat alles näischt Wäert.

Victor: Schmaacht et dengem Papp iere net, wat s du kachs.

Michelle: Hie seet ni eppes.

Victor: Mee e feiert iewer alles eran, wéi e Buuschtebënner, dien zwou Woche bei Wasser a Brout gehongert huet.

Michelle: Mee en huet nach ni gesot, datt et him ging schmaachen, an datt ech gutt gekacht hätt. Zanter datt d’Mamm virun dräi Joer gestuerwen ass, kachen ech all Dag fir hien. Mee hie lueft mech ni. Zanter dräi Joer, zanter déi gudd Mamm dout ass, halen ech him all Dag Gespréich bei Dësch, mee hie seet ni, datt dat schéi Geschichte

wieren, déi ech him verzielen. Hie nennt mech héchstens Dramdänzer a seet, ech hätt zwou lénkser Hänn.

Victor: Also wann dat esou ass, da soen ech dir et klipp a kloer: Däi Purée ass die beschten op der ganzer Welt, an deng Geschichte sinn déi flottst, déi spannendst, déi interessantst, déi coolst, déi léschtegst, déi trauregst, déi komeschst an déi eeschst déi ech jeemools héieren hunn.

Michelle: Ma dann hues du der nach net vill verzielt kritt.

Victor: Bestëmmt schonn ... 500!!!

Michelle: Léi elo net, Victor Emanuel Stockselius!

Victor: Net gelunn, bei menger Gesondheet! Et ass esou!

Michelle: A wien hätt dir dann 500 Geschichte verzielt?

Victor: Ma du, Michelle, du hues mir déi all verzielt!

Iwwer dem Sangen kacht d'Michelle.

Lidd 1: So was du denks!

1 Du sëtzt beim Dësch an et schmaacht dir ganz gudd
Du feiers eran an drénks nach eng Schlupp
Ei dat ass lecker du hëlls dir nach no
Geméis, Fleesch a Gromper, et ass alles do

Mee eppes mäi Jong dat vergies léiwer net
De Kach ze luewen wëll wat hien dir gött
Dat huet hie mat Häerz a mat Léift gemaach
Soss hätt et net esou ee Geschmaach

Wann dir gefällt, wéi ee sech stellt
A wann s du flott fënds, wéi ee sech behëllt
Wann dir gudd schmaacht, wat ee gemaach
Da so was du denks
Da so was du mengs

Du sätz an der Fotell a lauschters gudd no
Déi Geschicht déi verzielt gött dat ass eng schro
Du bass ganz gespaant a kanns dech kaum paken
et ass esou spannend kënns dir d'Hoer ausrappen

Mee eppes mäi Jong dat vergies léiwer net
De Verzieler ze luewen wëll wat hien dir gött
Huet hie mat Häerz a Léift gemaach
Soss hätt et net esou ee Geschmaach

Wann dir gefällt, wéi ee sech stellt
A wann s du flott fënds, wéi ee sech behëllt
Wann dir gudd schmaacht, wat ee gemaach
Da so was du denks
Da so was du mengs

Hie sätz op dem Buedem a lauschtert ganz lues
Dem Lidd das du him elo gesongen hues
Hien ass ganz roueg just säi Kierper geet mat
A säi Fouss, die wibbelt am Takt

Mee eppes mäi Jong dat vergies léiwer net
De Sänger ze luewen wëll wat hien dir gött
Huet hie mat Häerz a Léift gemaach
Soss hätt et net esou ee Geschmaach

Wann dir gefällt, wéi ee sech stellt
A wann s du flott fënds, wéi ee sech behëllt
Wann dir gudd schmaacht, wat ee gemaach
Da so was du denks
Da so was du mengs

Michelle: Victor, fënds du et net och total Schued, datt eis Elteren,
also mäi Papp an deng Mamm, sech net verstinn.

Victor: Net verstinn ass gudd gesot, Michelle. Déi kënnen sech net
reichen!

Michelle: An dobäi wieren si esou gudd beieneen!

Victor: Mir verstinn eis jo och gudd, Michelle.

Michelle: Jo, mee si leien sech éiweg an den Hoer. A wann ech dann eppes zum Papp soën, da seet hien, zanter d'Mamm dout wier, ging hien sech net méi mat Fraën aloossen, a scho guer net mat esou enger komescher, wéi denger Mamm.

Victor: Meng Mamm seet genau dat selwegt: Zanter de Papp hier fortgelaf ass huet si es genuch vun de Männer, grad vun dienen wéi däi Papp och ee wier!

Michelle: Do soll emol ee Mënsch aus sengen Eltere klug ginn!!!

2. Szen

De Papp kënnt eran. Hie sëtzt sech direkt bei den Dësch, et gesäit een him of, datt hien hongerech ass.

Papp: Moie Michelle, hues du eppes gekacht, ech hunn en Honger wéi e Bir.

Michelle: D'Iessen ass gläich fäerdeg. – Als Entrée gëtt et eng kleng Paschtéitchen aus Pouletsbrëschtchen mat jonkem hollänneschem Geméis, dono e Prince Orloff mat Pommes Dauphines a Petits Pois Glacés, an als Dessert, ...

Papp: Schwätz net esou vill, bréng mir eppes ze baffen, ech hunn die ganze Moien experimentéiert...

Michelle: ... dat hunn ech gemiirkt ...

Papp: An elo ass meng fonkelnei Riesefernsehbillerafilmerselwermaachmaschinn esou gudd wéi fäerdeg.

D'Michelle bréngt d'Paschtéit an zervéiert de Papp an de Victor.

Michelle: Wéi heescht déi Maschinn?

Papp: Riesefernsehbillerafilmerselwermaachmaschinn, dat ass dach ganz einfach, die Numm ass kuerz a prägnant, die ka sech jidderee gudd mierken.

De Papp feiert mat e puer Mäifel déi ganz Paschtéit eran.

Papp: Komm, Michelle, géff mer nach no, ech si nach hongereg. Mee d'Maschinn ass nach net ganz fäerdeg. Et gött nach iergendswou een Hoken, dofir funktionnéiert se nach net esou richtig.

Elo bemierkt de Papp de Victor.

Papp: A wat mécht dier aler Stockselius' hier Missgebuert da nees hei?

Michelle: Hien esst mat bei eis.

Papp: Kann deng aal Madame doheem net kachen, dass du véiermol an der Woch muss heihinner kommen fir z'iessen? Oder huet se keng Sue méi? Dien alen Stockselius ass hier sécher net fir näischt fortgelaf.

De Victor steet op a verbeugt sech frëndlech.

Victor: Entschëllegt, Här Doktor Professor van der Dunkel, ech ginn elo direkt heem.

D'Michelle kënnt gelaf.

Michelle: Stopp Michel. Heigebliwwen. Fir déischt ëss du mat eis. Ech hu net fir näischt fir dräi Mann gekacht. A nom Iesse kanns du ëmmer nach heem goen!

De Victor sëtzt sech nees.

Papp: Dajee, da setzt dech alt a schlo der däi Bauch op meng Käschte voll. Du kanns jo och net fir deng Mamm!

D'Michelle bréngt de Prince Orloff.

Papp: Mee dir zwee loosst mir d'Fangeren eweg vun der Riesefernsehbillerafilmerselwermaachmaschinn, menger neier Erfindung. Hutt der héieren?

Michelle: Natiirlech Papp, ech gi net drunn.

Papp: Selbstverständlech gees du net drunn, du hues jo zwou lénkser Hänn. Du a Maschinnen, Michelle, dat ass wéi Hond a Kaz. Dat passt einfach net zesummen.

Michelle: Gudden Appetit! Papp, schmaacht et?

Papp: Eng Draamdänzerinn bass du Michelle, hues du verstanen. Keng Ahnung vu Maschinnen, just gudd fir ze kachen, mee soss... wat soll emol eng Kéier aus dir ginn? Haut ass dat alles net méi esou einfach. Et geet net duer, just gutt ze kachen.

Victor: D'Lea Linster lieft iewer ganz gudd dervunn.

Papp: A wien ass dann d'Lea Linster? An du Frechdachs, du häls de Bak, wann ech mat mengem Meedche schwätzen. Mierk dier dat! Haut muss een eppes vun Technik verstoen, soss ass ee verluer. Hätt ech dach nëmme e Jong kritt, een dien de Wues ging méinen, ...

Michelle: Papp, ech méinen de Wues die ganze Summer!

Papp: Een dien de Vidange kéint maachen, ...

Michelle: Ech maachen de Vidange all dräi Méint a maachen am Summer d'Summer- an am Wanter- d'Wanterpneuen op!

Papp: Een dien d'Heizung kéint entlüften, ...

Michelle: Wann s du net grad de Schlüssel verluecht hues, entlüften ech d'Heizung all Kéier wann et rabbelt, ech bestellen de Mazout a schëppen de Schnéi.

Papp: Mee du bass e Meedchen, dat ass däi Problem, verstees du?! Du kanns just kachen a Geschichte verzielen, eng richtig Draamdänzerin eben! A wat gött dat, wanns du eng Kéier aus diem Draam erwechs?

Michelle: Huet et geschmaacht?

Victor: Michelle, et war einfach himmlech. Du bass déi beschte Kächen vun der ganzer Welt.

Papp: An du bass dien dommste Schnëssert vun der ganzer Welt!

An diem Moment kënnt d'Madame Stockselius, dem Victor seng Mamm eran.

Mamm: A wéi schwätzt Dir mat mengem Jong?!?!

Papp: Braucht Dir net ze schellen, wann Dir a friem Heiser gitt?!?!

Mamm: Braucht Dir net Moien ze soen, wann Iech e Mënsch besiche kënnt?!?!

Victor: Mamm, da streit dach net schonns ërem.

Papp: Braucht Dir net Moien ze soen, wann Dir e Mënsch besiche gitt?!?!

Michelle: Papp, da streit dach net schonns ërem.

Mamm: Victor, direkt hei bei Fouss, mir ginn!

Papp: Et gött och Zäit! Mee Dir hutt sëcher gewaart, bis Äere klenge Sténkert sech hei fir näischt de Bauch gudd voll gelueden huet. Da kascht en Iech näischt.

Mamm: Ma Dir sidd jo frou, wann Dir ee fand, fir mat äerer klénger liddereger Louder ze léieren, wien hätt do schonns d'Gedold derfir.

Victor: Mamm, komm, mir ginn elo!

Papp: Maacht datt der fortkommt. An die klenge Gëftzweg wëll ech hei net méi gesinn.

Mamm: Ma die wäert ech doheem aspäeren, datt e net méi fortkennt. An esou engem Haus huet eisere näischt verluer.

Papp: Äddi a gudd fort.

D'Michelle leeft séier bei de Victor a seet him an d'Ouer:

Michelle: Den Owend am Atelier.

Victor: Léiwer net, ech fäerten?

Michelle: Fäertaarsch! Maach dass du den Owend do bass, soss ... kachen ech dir ni méi!

Victor: ... da kommen ech.

Michelle: Bis den Owend!

Victor: Bis den Owend.

*Iwwerdeems hunn d'Eltere nach am Gang gestridden. Elo kennt Papp nees erann.
Et schellt un der Dir.*

Papp: Soll se nach ëmmer net fort sinn.

Michelle: Ech maachen op!

D'Michelle leeft bei d'Dir a kennt mat dem Giovanni Cacciatori an dem Salvatore Mottolore eran. Den Giovanni huet e Klappstull ënner dem Aarem.

Giovanni: Bon giorno Dottore Professore Bunsen van der Dunkel. Eche sinn den Giovanni Caccatori an daten doen assen den Salvatore Mottolore, mäine Assistentente.

Papp: Ah nee, nët scho nees dir zwee!

Giovanni: Signore Dottore mire hunn neie Erfinduge hei. Mir sinn hei bei Iech an Äere schéine Haus komm, fir Ieche ze weisen, de neien Erfindung vun Giovanni Cacciatori an dem Salvatore Mottolore.

Papp: Eraus, eraus hei!

Giovanni: Eh, Signore Dottore, nete esou séier, luese, luese. Wéi soen Giovanni ëmmer: fir d'éischte kucken, da staunen, an danne kafen! Eco Signore Dottore, date hei asse neie Erfindung: super bequeme Sesselomobile! Asse gudde fire ze säten, asse gudde fire ze raschten, asse gudde fir ze schofen! An asse ganz einfache opzeriichten.

Papp: Eraus!

Den Giovanni hantéiert mat dem Stull, mee kritt e net opgerücht. Mee hie léist sech näischt umiirken. De Salvatore steet just dernieft a mécht guer näischt.

Michelle: Papp, looss se dach. Ech fannen si lëschtteg.

Papp: Lëschtteg??? Dat ass typesch Michelle.

Giovanni: Ech, die groussen Giovanni Cacciatori a mäine Assistentente Salvatore Mottolore, hunn hei enge ganze neie Erfindung. An den Giovanni weiste elo Signore Dottore, wéi dat geet. Ette asse ganz einfach, ... esoue ... danne nache do ... ane do ...

Papp: Elo hutt dir nach just eng Sekonn, dann dann ...

Giovanni: Enge Sekonne, mee date asse laange, ganze laange...

Elo kënnt de Salvatore bei den Giovanni, weist him, datt hie soll op d'Säit goen, a stellt de Stull mat engem eenzegen Handgrëff dohinn.

Giovanni: Eco, Dottore, einfache!

*Hie mecht eng Bewegung, wéi d'Artisten se am Zirkus maachen,
wann hinnen eppes gegléckt ass.*

E Moment Rou.

Papp: *Esou haart e nëmmen kann Eeeeeeeeeerauauauauauauaus!*

*Wéi de Blëtz huelen déi zwee hiere Stull ënnert den Aarm a
verschwannen.
De Papp sëtzt sech un den Dësch.*

Papp: Eng onméiglech Fra!

Michelle: Ma Papp, si huet dir dach näischt zu Leeds gedoen.

Papp: Dat ass egal. Et ass eng Fra, an domat fäerdeg.

Michelle: Si kann dach näischt dofir!

Papp: Deng Mamm, dat war meng Fra. An zanter si doud ass, sinn se
all just hannert meng Suen hier, an si do iwwer zemoos.

Michelle: Dem Victor seng Mamm huet Sue genuch!

Papp: Papperlapapp, se sinn all zelwecht. Dien hei léist sech mat
kenger méi an, hues du verstanen!

Michelle: Mee si ass iwwer eng ganz léif Fra, Papp!

Papp: Mee dat hunn ech virdru gesinn!

Michelle: Papp....

Papp: Michelle, ech hunn der et elo schonns dausendmol gesot. Ech
wëll näischt méi mat diene Fra leit ze dinn hunn. Dat Thema ass fir
mech erleedegt! Finito! Aus und vorbei! Over! Hues du dat elo ee fir
alle mol verstanen?!?!?

Michelle: Jo, Papp, mee kuck, ...

Papp: Mee kuck, mee kuck, mee kuck, ... Ech hu gesot genuch! Sou an elo muss ech schaffe goen. Meng Riesefernsehbillerafilmselwermaachmaschinn muss nach perfektionnéiert ginn. Do klappt nach eppes net.

Michelle: Huet et dir geschmaacht, Papp?

Papp: An du, Draamdänzerin, du léis d’Fangeren eweg vun dier Maschinn, do kenns du näischt dervun, dat ass geféierlech.

Michelle: War et gudd?

Papp: Ma wëlls du mir wuel äntwerten!

Michelle: Wat soll ech äntwerten?

Papp: Ma dass du d’Fanger vun der Riesefernsehbillerafilmselwermaachmaschinn ewegléis!

Michelle: Jo!

Papp: Wat jo???

Michelle: Jo, ech loossen d’Fanger vun der Riesefernsehbillerafilmselwermaachmaschinn eweg.

Papp: Versprach?

Michelle: Jo, versprach, Papp!

Mee hannert dem Réck kräizt d’Michelle d’Fanger.

Papp: Braavt Meedchen.

De Papp geet eraus. Et héiert een erem Geknupps a Gedäisch. D’Michelle sëtzt sech nees bei seng Aufgaben, kuckt op seng nach ëmmer gekräizte Fanger an dann op d’Auer....

Michelle: “Braavt Meedchen”, da pass emol op! Ech hunn es sat, ëmmer Draamdänzerin genannt ze ginn. Den Owend wäert ech dir, Här Professor Dokter Bunsen van der Dunkel, emol weisen, wou de Bock d’Lach huet!

De Pinocchio, d’Annika an den Tommy an d’Emilie kommen an der Däischtert op d’Bühn geschlach.

Pinocchio, elo sinn ech iewer gespaant. Op d’Michelle an de Victor sech wiirklech trauen?

Annika: Nee, si traue sech bestëmmt net! An ausserdeem follegt d’Michelle sengem Papp. Hatt ass e braavt Meedchen, a braav Meedercher maachen ëmmer, wat de Papp hinne seet. Wat mengt dir?

Tommy: Ech wir mir do net esou sëcher. Ech sinn iwwerzeecht, datt dat do nach eng zimlech kniwweleg Saach gött. Mengt dir net och, datt d’Michelle zimlech rabbelkäppech ass, an datt et dem Papp elo mol grad wëllt ëppes beweisen.

Emilie: Derludd derludd, mir musse weiderlaachen.

Annika: Dat heescht weidermaachen, Emilie.

Emilie: Elimie, oh Elimie mir drou de Kappwini!

Pinocchio: Also weider, mee, psst, maacht méi lues, soss entdecken se eis nach hei!

Et gött däischter op der Bühn. D’Auer schléit 12mol: et ass Hallefnuecht.

3. Szen

Am Papp sengem Atelier. Vun all Säit gesäit een op eemol eng Täscheluucht. D'Liichter vun de Luuchte beschingen ganz komesch Apparaten, déi blätzen a fonkelen.

Et sinn d'Michelle an de Victor. Wéi si diem anere seng Luucht gesinn, maachen si se séier aus a verstoppen sech. Si flüsteren.

Victor: Michelle, bas du et?

Michelle: Victor, bass du et?

Victor: Jo, Michelle, ech sinn et, de Victor.

Michelle: Gudd! Ech hat scho gefaart, et wir mäi Papp.

Victor: Traut hien dir net?

Michelle: Dach, dach, hien traut mir, mee ech trauen him net!

Déi zwou Luuchte gi nees un, eng liicht déi aner un, esou datt d'Gesichter vun de Kanner gudd ze gesi sinn.

Michelle: Wow, mäin alen Här huet hei nees eppes Schéines opgeriicht.

Victor: Mee du hues him jo iewer versprach, näischt unzepaken, oder?!?

D'Bühneluuchten ginn elo lues a lues un.

Michelle: Wat heescht schonns versprsch?

Victor: Ma ganz einfach, versprieche heescht dat maache, wat ee gesot huet.

Michelle: Papperlapapp, Victor. Ech hunn es elo genuch, mech vum Här Professor Dokter Bunsen van der Dunkel Draamdänzerin nennen ze loossen. Ech weisen him elo mol, wat ech alles kann.

Victor: Geet et da net duer, dass du wees, was du kanns, du muss him et jo net och nach beweisen.

Michelle: Victor, lauschter elo emol gudd no: ech schaffen an dësem Haus alles, ech kache, botzen, raumen, maachen de Gaart, flécken d'Geschier, sträichen un an tapezéieren, an da fällt diem komesche Kärel näischt anescht an, wéi mech Draamdänzerin ze nennen.

Victor: Hie mengt dat net esou!

Michelle: Wat hie seet mengt hien och. - Wees du wat?

Victor: Wat? Nee ech wees et net?

Michelle: Hien ass den Draamdänzer hei am Haus. Hie kniwwelt hei déi ganzen Zäit a sengem Atelier u Maschinnen, déi ni funktionnéieren a ni fäerdeg ginn. Zanter d'Mamm doud ass, ass him näischt méi gelongen.

Victor: Michelle, schwätz net esou iwwer däi Papp.

Michelle: Ma sécher, ech schwätze wéi mir de Schniewel gewues ass. Zanter si doud ass, ass hie mat senge Gedanken ëmmer anzwousch anescht, mee net bei der Aarbécht. Hie bräicht eng Fra. Da ging et bestëmmt nees besser goen.

Victor: Bei menger Mamm ass et och esou. Sie vergësst alles, tesselt d'Mëllech an de Schungschaf, d'Kazefudder an d'Tiefkühltru a wëllt d'Béxe mam Schrauwschlëssel opmaachen. Si ass esou duercherneen zanter de Papp fort ass!

Michelle: An dann ass en ëmmer schlecht gelaunt. Bei alles huet en eppes ze meckeren.

Victor: Die ganzen Dag dat Kregéils: hues du scho nees eng Daz, raum deng Kummer op, do eng Muz op de Kapp et ass kal, do déi Muz of et ass ze waarm, muss du schonns ërem bei dat komescht Michelle...

Michelle: Mee elo weise mir hinnen emol, wat mir kënnen: de Papp sot, dës Maschinn ging nach net funktionnéieren, me da gëtt dat elo emol probéiert! Victor, méchs du mat?

Victor: Natiirlech, Michelle, ech sinn dobäi!

Lidd 2: D'Riesefernsehbillerafilmerselwermaachmaschinn

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
Rie-se-fern-seh-bil-ler-a-fil-mer-sel-wer-maach-ma-schinn
(dës Silbekombinatioun gëtt de Rhythmus un)

Dréck de Knäppchen
Zéck den Zäppchen
Dréi déi Kuerbel
Schmull dach d'Schmuebel
A scho fléie mir dervun

Rull um Riedchen
Lull an der Liedchen
Zéi um Hiewel
Dréi um Schniewel
Wëll dat ass net gelunn

Wackel déi Biller
Spackel déi Spiller
Kraach déi Schëss
A kroop déi Nëss
A scho fléie mir dervun

Hopps elo d'Szenen
Drépps et reenen
Den Toun die kréckelt
D'Meloun déi fréckelt
Wëll dat ass net gelunn

Komesch Figuren
Mat Dräirieder fueren
Duerch knallbond Kulissen
An aner Matrissen
A scho fléie mir dervun

Elo weisen sech Biller
Geréiere Gefiller
D'Wourecht verschwënnt
W'Fantasie gewënnt
Wëll dat ass net gelunn
A scho fléie mir dervun...

4. Szen

Wann d'Lidd eriuwer ass, stinn op emol 6 Kanner virun dem Michelle an dem Victor. Déi Kanner laachen sech futti, hopsen an danzen duercherneen. D'Michelle an de Victor erféieren fir d'éischt a verstoppen sech. Si kucken diem Spill emol e bésse no.

Nicolas: Hui, dat war eng Rees, Acilia! Do si mir schéin hier an hi gemoltert ginn.

Miranda: Eieiei, mäi léiwt Hong, de Berihert huet mech op d'Spréif gefiddert.

Heribert: Hoho, Lasconi, du bass iewer gudd gehëltert ginn!

Alicia: Elimie, oh Elimie mir drout de Kappwini!

Alfonso: Kuckt emol do, dem Ranmida seng Fritur ass ganz zerzwiwwelisent.

Emilie: An dem Nosofal seng Bék ass schéi gekniwwelt!

Victor: Héi Michelle, wat schätzen déi do?

Michelle: Ech versti kee Wuert.

Elo bemierken déi sechs Kanner de Victor an d'Michelle. Si weisen mam Fanger op si a laache nach méi haart.

Emilie: Nee, kuckt emol déi zwee Gezwiwwelter!

Nicolas: Déi hucken der Luck ze brucken!

Alicia: An de Tallef ze ralzen!

Heribert: Oumeioumei der Donzendei mat hierer Schei!

Miranda: Elimie, oh Elimie mir drout de Kappwini!

Alfonso: Mäi Gott, éit wur, de Kappwini!!

D'Michelle an de Victor kommen aus hierer Stopp. Si kucken sech déi 6 un, ginn em se a rëselen de Kapp. Et sinn zwar ganz normal Kanner, mee si gesinn aus wéi wann eppes duergernee gerode wier un hinnen, och hier Kleeder passe net.

Michelle: Kuck, dien do huet den T-schört iwwer de Mantel.

Victor: An hien huet elo an der Nuecht e Sonnebrëll.

Michelle: An hat huet d'Strëmp iwwer d'Fanger, esou wéi wann et Händsche wieren. Déi wäert et dach net iwwer d'Féiss gezunn hunn.

Victor: An all hu se Schlappen un.

Michelle: Tatsächlech, ech gi verréckt! Sollen déi vun engem anere Stär sinn?

Victor: Fro se emol, ech traue mech net.

Michelle: Soll ech?

Victor: Jo, fro wien si sinn.

D'Michelle stellt sech virun d'Band vun de 6 Kanner an hält all säi Mutt zesummen.

Michelle: Sot emol, dir Schlappentouristen, wie sidd dir eigentlech.

Am Plaz vun enger Äntwert laachen se sech kapott iwwer d'Michelle.

Michelle: Wat gött et dann do ze laachen? Mir zwee heeschen Michelle van der Dunkel an Victor Emanuel Stockselius a mir wéiste gär, wien dir dann elo sidd.

Nees laachen se sech futti.

Michelle: Victor, ech mengen, déi hu se net méi all. Déi si géckeg.

Victor: Ech fannen déi cool. Déi sinn total donieft, mee si schingen et net ze wëssen a si schingen sech gudd dobei ze ameséieren.

De Victor stellt sech virun d'Band a mécht e Schimpanz no. Doriwwer laachen se elo allerdings net.

Alfonso: Héi du do, hal weider, du méchs den Zwéck net zevill!

Den Alfonso kuckt de Victor béis an d'Aen. De Victor erféiert a verstoppt sech hannert dem Michelle.

Victor: Hui, do hunn ech wuel eppes falsch gemaach.

Michelle: Dat mengen ech och! Hoffentlech doen se eis näischt.

Mee elo laachen se och scho nees.

Heribert: Allez et ass derludd, mir wëlle Frënterlënten.

Michelle: Frënterlënten?

Heribert: Nee, nee, Frënterlënten, derludd Frënterleënten!

Victor: *nodenklech* Bei dienen ass eppes net der Rei no. Du verstees zwar ongeféier wat se mengen, mee et ass net der Rei no.

Michelle: Ech menge ganz, do hues du Recht.

Elo kënnt de Nicolas bei d'Michelle an de Victor, heet hinnen eng op de Bak a stellt sech vir.

Lidd 3: Derludd Frënterlënten

No dem Lidd verschwannen déi 6 vun der Bühn.

5. Szen

D'Michelle an de Victor kucken dienen komesche Gestalte nach eng Sekonn no, da kucken se sech un.

Michelle: Victor, ech soen dir, do stëmmt eppes net!

Victor: Do hues du Recht. Bei dienen ass eppes duerchenee geroden. Mee wat?

Michelle: A wou kommen déi hier. Déi sinn hei einfach esou um halwer eng a mengem Papp sengem Atelier opgedaucht, a kee Mënsch huet se jeemools virdru gesinn.

Victor: ... an trotzdem kommen se mir iergendwéi bekannt vir.

Michelle: Du hues Recht, mee ech wees net wou ech se schonns eng Kéier gesinn hunn.

Victor: So Michelle, denks du dat selwecht wéi ech?

Michelle: Du schwätz zwar elo a Rätselen, mee ech menge jo.

Victor: Du mungs also och, datt dat ganz eppes mat demgem Papp senger komescher Riesefernsehbillerafilmerselwermaachmaschinn ze dinn huet.

Michelle: Do kanns du Gëft drop huelen. Vu wou si se opgedaucht? Victor, ech wëll et elo genau wëssen.

Victor: Vun hei. Op dëser Plaz hunn ech se fir d'éischt gesinn!

De Victor stellt sech op déi Plaz, wou déi 6 fir d'éischt erschinge sinn.

Michelle: Bass du sécher, datt et just do war?

Victor: Doudsécher.

Michelle: Da géi eweg a looss mech dohinner.

D'Michelle wëllt de Victor ewegdrécken.

Victor: Wat hues du wëlles, Michelle, maach elo keng Dommheeten.

Michelle: Ech wëll wëssen, wat hei lass ass! Allez, géi op d'Säit!

Victor: Michelle, komm mir schwätzen nach eng Kéier a Rou ...

Michelle: War et hei ganz genau?

Victor: Jo, do war et. Mee lauschter dach emol ...

Michelle: Genuch gezéckt, Victor, allez hopp, dréck op de Knäppchen!

Victor: Michelle, da waart dach ...

Michelle: Wann s du elo net drécks Victor, da brauchst du ni méi bei mech iessen ze kommen.

Victor: Michelle waart...

Michelle: Dajee, dréck elo!

De Victor dréckt op de Käppchen, Damp a Blëtzer... d'Michelle ass verschwonn. Op der grousser Leinwand vun der Maschinn entsteet e Flackeren a no a no gesäit een d'Michelle um Schierm. Hatt huet säi Rucksak um Bauch hänken.

De Victor erféiert a spréngt e Schratt zräck.

Victor: Michelle, wou bass du?

Michelle: Hei, Rocvit, heielei.

Victor: Wou ass dat?

D'Michelle laacht elo graad esou jaus wéi déi 6 Komescher virdrunn.

Michelle: Rocvit, Rocvit, heielei! Komm a kuel mäin.

Victor: Michelle, wat schwätzt du do? Ech versti kee Wuert.

Michelle: Schlëmmelëmm, Rocvit, Schlëmmelëmm. Ech lucken doheier emol no!

Victor: Michelle, du hues däi Rucksack um Bauch.

D'Michelle kuckt laanscht sech erof, schingt dat iewer ganz normal ze fannen.

Michelle: Schlëmmelëmm! Wat lass dannelucken do? Bis dernoderno Rocvit, dernoderno!

D'Michelle wénkt nach eng Kéier, dann ass hat verschwonnen. De Victor gétt elo nervös. Wéi géckeg dréckt hien op d'Knäppercher vun der Machinn. Mee et geschidd iewer näischt méi.

Victor: Michelle, bleif hei. Dat ass ze geféierlech. Da lauschter dach Michelle, bleif hei.

Séier, ech muss hat nees heihinner huelen. Ech drécken emol op die rietsen Knäppchen, - näischt, op die lénksen, - och näischt. Vielläicht hei op die rouden. Jo, et ass bestëmmt die rouden, dien hatt nees zrëckbréngt. Allez séier, - nach eng Kéier, nees näischt. Krenondibleu!

Frustréiert sëtzt de Victor sech op de Buedem an denkt no.

Victor: D'Michelle schingt wierklech verschwonnen ze sinn. Do hunn ech e Problem. – Hat huet sech och esou koesch beholl, wéi d'Schlappentouristen virdrunn. Soll et do en Zesammenhang ginn? – Si si vun do komm, wou hatt elo verschwonnen ass? – Wou ass dat nëmmen. – Ech mengen, ech muss dem Michelle säi Papp rufe goen.

De Victor steet op, fir bei de Papp ze goen. Da bleift en op eemol stoen.

Victor: Ech traue mech net. Den Dokter Bunsen van der Dunkel mécht bestëmmt Gehacktes aus mir, wann die gewuer gétt, datt mir mat senger Maschinn gespillt hunn. A nee, dat geet net. Ech muss alleng Eens ginn.

Et héiert ee Gekickickels a Gelaachs a gläich dropp sinn déi 6 Komesch nees do.

Alfonso: Héi Rocvit, wat dass da midd?

Victor: Hues du elo Rocvit gesot?

Alfonso: Rocvit gesot a geplot geplot.

All laachen se.

Victor: Esou huet d'Michelle mech och genannt. Ech muss direkt bei hatt. – Héi, dir Schlappentouristen huet mech mat.

Alicia: Rocvit geet schlapp, kee Profet.

Niccolas: Nee nee, kee Profet!

Victor: Da lass, Michelle, ech kommen.

All stellen se sech op. Den Heribert dréckt op de Knäppchen a rennt séier bei déi aner. Damp, Blétzer a Geknupps, da si se all verschwonnen.

Just an diem Moment kënnt de Papp gerannt. Hie gesäit iewer nëmme nach den Damp.

Papp: Michelle, Michelle, net. D'Maschinn ass nach net fäerdeg. Bleiw hei... Stopp, Stopp!

Mee et ass ze spéit. De Papp bleift wéi ugewuerzelt stoen.

Papp: Ech wees jo nach net wéi een zréckkënnt. Ech hat dir dach gesot, dass du hei net dierfs spillen. An du has mir et versprach! Mee du hues et iewer gemaach. Du an däi Kolleg, de Jong vun dier Madame Stockselius, déi mech net ausstoe kann. An elo sidd der allenzwee fort.

Wat soll ech da nëmme maachen?

Et schellt un der Dir.

Papp: A wie soll dat dann elo em déi Zäit sinn!

De Papp geet bei d'Dir a kënnt mat dem Giovanni Cacciatori an dem Salvatore Mottolore eran. Den Giovanni huet e Klappstull ënner dem Aarem.

Giovanni: Bon giorno Dottore Professore Bunsen van der Dunkel. Eche sinn den Giovanni Caccatori an daten doen assen den Salvatore Mottolore, mäine Assistente.

Papp: Ah nee, nët scho nees dir zwee!

Giovanni: Signore Dottore mire hunn neie Erfinduge hei. Mir sinn hei bei Iech an Äere schéine Haus komm, fir Ieche ze weisen, de neien Erfindung vun Giovanni Cacciatori an dem Salvatore Mottolore.

Papp: Eraus, eraus hei!

Giovanni: Eh, Signore Dottore, nete esou séier, luese, luese. Wéi soen Giovanni ëmmer: fir d'éischte kucken, da staunen, an danne kafen! Eco Signore Dottore, date hei asse neie Erfindung: super bequeme Sesselomobile! Asse gudde fire ze säten, asse gudde fire ze raschten, asse gudde fir ze schofen! An asse ganz einfache opzeriichten.

Papp: Eraus!

Den Giovanni hantéiert mat dem Stull, mee kritt e net opgeriicht. Mee hie léist sech näischt umiirken. De Salvatore steet just dernieft a mécht guer näischt.

Papp: Nach ee Wuert, dann...

Giovanni: Ech, die groussen Giovanni Cacciatori a mäine Assistente Salvatore Mottolore, hunn hei enge ganze neie Erfindung. An den Giovanni weiste elo Signore Dottore, wéi dat geet. Ette asse ganze einfach, ... esoue ... danne nache do ... ane do ...

Papp: Elo hutt dir nach just eng Sekonn, dann dann ...

Giovanni: Enge Sekonne, mee date asse laange, ganze laange...

Elo kënnt de Salvatore bei den Giovanni, weist him, datt hie soll op d'Säit goen, a stellt de Stull mat engem eenzegen Handgrëff dohinn.

Giovanni: Eco, Dottore, einfache!

Hie mecht eng Bewegung, wéi d'Artisten se am Zirkus maachen, wann hinnen eppes gegléckt ass.

E Moment Rou.

Papp: *Esou haart e nëmmen kann Eeeeeeeeeerauauauauauauaus!*

Wéi de Blëtz huelen déi zwee hiere Stull ënnert den Aarm a verschwannen.

6. Szen

De Papp sëtzt sech virun déi riesech Maschinn. Hie léisst de Kapp hänken.

Papp: Huet et da wierklech missen esou wäit kommen. Michelle, firwat hues du mir net gefollegt? Jo, ech wees, deng Mamm ass dout, an ech hunn dacks vill ze dinn, mee dofir muss du mir iewer net fortlafen?

Hien hëllt d'Fernbedienung an d'Hand, an dréckt e Knäppchen.

Papp: Michelle, du bass en ondankbart Wiesen! Ech ploe mech vu moies bis owes, an du léiss mech elo einfach hei sëtzen. Du méchs dech einfach esou duerch d'Bascht! Dat ass net fair. Du kanns däin aarme Papp dach net alleng loossen. Wat soll dien dann elo maachen?

De Fernseh geet un an et gesäit een d'Michelle mat engem Meedchen, dat ausgesäit, wéi d'Pippi Langstrumpf.

Papp: Michelle, Michelle, hei sinn ech. Ech probéieren dech nees heemzehuelen.

Michelle: Elo sinn ech iewer platt! Bass du wierklech d’Pippi Langstrumpf?

Pippi: Ich bin die Pippi Langstrumpf, Pippi Lotta Victualia, Hey Pippi Langstrumpf, ich mach was mir gefällt.

Michelle: Looss mech eng Kéier un denge Wutzen zéien, fir datt ech wees, dass du et bass.

Pippi: Kee Problem! Zéi roueg! Mee net ze fest, wëll ech sinn dat stärkste Meedchen vun der ganzer Welt. An du däerfs mech och net këddelen, wëll ech sinn och dat këddelechst Meedchen vun der ganzer Welt!

D’Michelle zitt lues a virsiichteg un den Trëtzen.

Pippi: Du kanns roueg méi fest rappen, esou piiepeg sinn ech net!

Michelle: Nee, nee, dat geet duer. Ech hunn elo gemiirkt, datt dat ganzt keen Draam ass. Pippi, dech gött et wierklech.

Pippi: Elo emol lues, Michelle. Esou séier schéissen d’Fransousen iewer net.

Michelle: Wéi eng Fransousen?

Pippi: Dat seet een esou, Michelle. An dat heescht, dass du zwar Recht hues, mee iewer och net! Verstees du?

Michelle: Nee! Ech versti kee Fatz.

Pippi: Kuck, mech gött et zwar wierklech, du kanns elo mat mir schwätzen, du kanns mech un den Trëtzen zéien, du kanns mech och këddelen, mee ech liewen iewer an enger anerer Welt, obwuel dat alles méiglech ass.

Michelle: Dat ass wierklech zimlech komplizéiert, mee ech mengen, ech hunn iewer eng Iddi, wéi dat geet.

Pippi: Ech liewen hei an dier Welt vun de Mënschen, déi erfond goufen.

Michelle: Genee! A mat mengem Papp senger Maschinn sinn ech dech elo besiche komm.

Pippi: Maschinn?

Michelle: Jo, Pippi, mäi Papa, de Professor Dokter Bunsen van der Dunkel huet eng megacool Riesefernsehbillerafilmerselwermaachmaschinn erfond, mat dier ech heihinner gereest koom. Du muss wëssen, mäi Papa ass ee ganz groussen Erfinder.

Papp: Michelle, lues, géff net esou un.

Pippi: Ech mengen däi Papp huet se net all der Rei no!

De Papp spréngt op.

Michelle: Mäi Papp huet déi ausgefallenst Iddien, an hien erfënd déi komeschte Maschinnen.

Pippi: Mir kënn et fir, wéi wann däi Papp eng Zort Draamdänzer wier. Soss hätt hien sech dach bestëmmt ëm säi Meedchen gekëmmert, an dat wier hei net als richtigemachtend Meedchen an eis erfonte Welt geroden.

Michelle: A nee, Pippi, mäi Papp ass ee Mann, die mat zwee Féiss um Buedem steet.

Pippi: Do mengen ech iever just just de Konträr, Michelle. Wann dat esou wier, da ging hien sech besser em dech këmmere, hie ging dech liewen, wëlls du him kachs an him d'Haus an der Rei häls, hie ging sech heiansdo Zäit huelen, fir mat dir eppes ze ënnerhuelen, an du häss et net néideg, esou Konschte wéi déi hei ze maachen, fir him ze weisen, wéi dichteg dass du bass.

Michelle: Villes vun diem wat s du sees ass richtig Pippi. Ech wënsche mir dacks, datt mäi Papp eng Kéier ging soen, datt et him gudd

geschmaacht huet, wann hie fäerdeg ass mat iessen, an datt hie ging miirken, datt ech och ganz gudd mat der Technik ging Eens ginn, mee, trotzdeem, mäi Papp ass die beschte Pappa vun der Welt.

Papp: Michelle, an du bass dat beschte Meedchen vun der Welt!!! Mee elo muss du zréck kommen! Hues du verstanen, Michelle, du muss nees bei däi Papp kommen.

Pippi: Do sinn ech mir iewer net esou sächer. Dien allerbeschte Pappa vun der Welt ass nämlech mäi Papp, den Efraim Langstrumpf. Hei kënnt hien jo just. Hien ass e grouse Kapitän a Kinek vun de Kannibalen an der Südsee. – Hey Papa, hei sinn ech! Däi klenge Pippi.

De Papp kënnt an d'Bild. Hien hält d'Pippi op den Aarm. Dobäi këddelt hien et.

Pippi: Hey, mäin décke Papa, këddel mech net, soss këddelen ech dech zréck.

Efraim: O nee, mäi klenge Pippi, këddel mech net, ech sinn die këddelechte Kapitän vun der ganzer Welt.

Pippi: Dat ass d'Michelle.

Efraim: Ahoi Michelle, den Tarzan huet mir schonns verzielt, dass du hei bass, hien huet dech schonns vu sengem Bamhaus aus gesinn. Mee so wat méchs du eigentlech hei?

Michelle: Also esou ganz genau wees ech dat net? Ech hunn e bëssen u mengem Papp senger Maschinn gespilt an op emol war ech hei. Elo wier ech iewer, éierlech gesot, nees frou, fir heem ze kommen.

Efraim: Dat hunn ech mir schonns geduecht. Lauschter, du bass net einfach esou mir näischt dir näischt hei un d'Pippi Langstrumpf geroden. Hatt kritt dacks Besuch vunn esou Meedercher wéis du eent bass.

Michelle: Dat wousst ech net.

Efraim: Dach, dach. An dat kënnt dohier, wëll d'Astrid Lindgreen, déi Madame, déi hatt erfond huet, aus mengen Pippi eppes ganz Besonnesches gemaach huet: Hatt ass e Virbild fir vill esou Meedercher wéis du, wëll hatt géint all déi ass, déi an äerer Welt wëllen, datt alles ëmmer zelwecht ass, datt ëmmer alles beim Alen bleift, datt keng Faarwen an d'Spill kommen. An dier ginn et der vill bei iech.

Pippi: Papa Langstrumpf, elo iwwerdreifts du iewer, ech gi jo ganz roud!

Efraim: Dat brauchst du net. E ganz berühmte Mann aus hierer Welt huet iwwer dech gesot: "Pippi lehnt sich gegen Dinge auf! Gegen Intoleranz gegenüber allen, die anders sind oder einem fremd erscheinen, oder eine Gesellschaft, die zu Uniformität zwingen will!"

Michelle: Dat hunn ech net verstanen!

Pippi: Ech och net!

Efraim: Dat mécht näischt. D'Haaptsaach ass et huet een dichtege Mann dat gesot.

Michelle: Cool. An dofir sinn ech heihinner komm.

Efraim: Genee. Wëlls du gemiirkt hues: Esou ee Meedchen wéi d'Pippi eent ass, esou eent ka mir elo weiderhëllefen, et ass kleng, mee immens staark, et ka net rechnen mee et huet iewer immens Iddien, a virun allem huet et eppes...

Michelle: Hat huet e Courage wéi soss keen.

Pippi: Papa, elo geet et duer, elo këddelen ech dech soss häls du net op mech ze luewen.

D'Pippi këddelt säi Papp esou, datt dien emfällt.

Efraim: O mei, Pippi hal op ech ka net méi.

Pippi: Mee da muss du mir iewer verspriechechen elo opzemaal mech esou ze luewen.

Efraim: Versprach Pippi, versprach. – Mee Michelle, däi Papp, dat ass iewer och ee ganz grouse Mann, wëll hien huet dir genee déi Machinn gebaut, déi s du elo gebraucht hues.

Michelle: Ech wees, mäi Papp ass die beschten!

Pippi: Genuch elo mat diem Geluefs. Mir musse kucken, datt d'Michelle nees bei säi Super-Papp kënnt. Allez alles mir no! Mir gi nach den Tommy an d'Annika sichen, an da kucke mir, datt d'Michelle heem kënnt.

Efraim: Ma dat ass emol eng gudd Iddi. A lass.

Pippi Langstrumpf Musik.

Den Tommy an d'Annika kommen och derbäi an zesumme verschwannen si aus dem Bild.

De Papp huet nach ëmmer d'Fernbedingung an den Hänn. Hien ass den Tréinen no.

Papp: Wat hunn ech do e gudd Meedchen. A wat sinn ech e béise Papp. Wann d'Michelle doheem ass, dann ...

[Lidd 4: Wann d'Michelle nees doheem ass](#)

7. Szen

Wéi de Blätz kënnt dem Victor seng Mamm eran den Atelier bei dem Michelle säi Papp gerannt.

Mamm: Eigentlech wollt ech jo guer net méi mat Iech schwätzen Här, Här, - Här Erfinder, mee wann et em mäi Bouf geet, da bleift mir jo wuel näischt anescht iwwereg!

Papp: Madame Stockselius, eh, ... wéi schéin, eh, ... wat maacht Dir dann hei? *De Papp ass ëmmer nach e bësse verdaddert.*

Mamm: Wou ass de Victor?

Papp: Wéi ee Victor?

Mamm: De Victor Emanuel Sockselius, mäi Bouf.

Papp: Eh, also, ... ech wees et net?

Mamm: Et hätt mech och gewonnert! Dir, ... Dir, ... Kuebepapp!

Papp: Also, Madame Stockselius, dat do muss ech mir iewer net bidde loossen.

Mamm: An op Dir Iech dat elo bidde loosst, Här Doktor Professor Bunsen van der Dunkel.

Papp: Wat wëllt Dir hei, Madame Elina Anna Victoria Stockselius.

Mamm: Ech wëll mäi Jong, de Victor Emanuel Stockselius aus de Klaue vun Ärem verwinnte Meedchen Michelle Eloise van der Dunkel befreien.

Papp: Ma Äre klenge Méckekackert Victor Emmanuel Stockselius ass net hei!

Mamm: Dir, Dokter Bunsen van der Dunkel, haalt mäin aarme klenge Jängelchen hei gefaangen.

Papp: Madame Elina Anna Victoria Stockselius, Dir gitt elo entschidden ze wäit, ech verbidde mir weider Diffamatiounen.

Mamm: Nun ännert Dir emol Äeren Toun, Här Doktor! Mir sot mäi Spioun, de Victor wier hei.

Papp: Äre Spioun, wat ee Kaabes, Madame, Äre Wuermfortsaz vu Bouf ass de Mëtteg hei erausgaangen, a kouw net méi erem, - zum Gléck och fir hien, wëll ech hätt Sauermouss aus em gemat.

Mamm: E Kannerschänder sidd dir, an dier schlëmmer och nach een!
Ech verlaangen op der Plaz d'Liberatioun vun mengem Victor Emanuel, soss, soss, soss, ...

Papp: Ja, wat da soss, ginn ech soss erschoss?

Mamm: Soss, ruffen ech d'Polizei!

Papp: Ohmeiomei, wat eng Roserei.

Mamm: Soss, soss, stiechen ech Ärt Haus a Brand!

Papp: Da kommen eben d'Pompjeeë gerannt - a läschen dee Brand.

Mamm: Soss, soss, ginn ech un d'Press!

Papp: Nëmme kee Stress, nëmme kee Stress. Am Nol op de Kapp waren scho vill méi schlëmmer wéi Dir, allez, et gött elo Zäit, gitt virun d'Dir.

Mamm: Gitt mir mäi Jong, soss, soss, ...

Papp: Ja, Madame Stockselius, elo sinn Iech d'Iddien ausgaangen, elo hutt Dir Iech selwer gefaangen an ech si nach guer net am Baangen!

Mamm: Soss, ... Här Professor Dokter Bunsen van der Dunkel ... *si kuckt em sech ...* drécken ech op dese Knäppchen!

Een Zock huet d'Mamm d'Fernbedienung an der Hand. De Papp spréngt op se zou, mee geschéckt wäicht si aus a verstoppt d'Telecommande um Réck.

Mamm: Aha, elo hunn ech Iech kritt, gläich ass et geschidd.

Papp: Nee, Madame Stockselius, dréckt net, soss, soss, soss ... kritt Dir vu mir e Kuss.

Mamm: Réckt eraus mat mengem Jong, ech ziele bis dräi, dann ass e fräi!

Papp: Nëmme net drécken Madame, dëss Maschinn huet schonns genuch Misère ugeriicht.

Mamm: Eent!

Papp: Maacht et net, ech fleeën Iech un!

Mamm: Zweek!

Papp: Loost et sinn! Soss geschidd nach een Ongléck, net gelunn!

Mamm: Dräi!

Papp: Stopp, Stopp, Madame, lauschtert mir no.

Mamm: Ze spéit, ze spéit, gedréckt gött elo!

D'Mamm dréckt op de Knäppchen. De Fernseh flimmert nees drop lass. Op dem Schiirm gesäit een de Victor, déi 6 Komescher an zwee Jongen. Et ass den Tom Sawyer an den Huckleberry Finn. D'Mamm fällt bal an Ohnmacht.

Mamm: Victor, mäi Jong, wou bass du do, wat hu se mat dir gemaach?

Papp: Hien also och!

Mamm: Wat heescht dat! "Hien also och!" Wat hutt Dir domadder ze dinn?

Papp: Am Fong näischt, ech hu just déi Maschinn hei gebaut an de Kanner gesot, net domadder ze spillen, wëll d'Technik nach net ausgeräift ass.

Mamm: Ausgeräift, wann ech dat scho nëmmen héieren.

Papp: Esou nennt een dat Madame! Datt Dir dat Wuert net kennt beweist dat just, datt Dir keng Ahnung hutt vun Technik.

Mamm: An Dir hutt keng Ahnung vu Kanner, soss wéist Dir, wann Dir hinnen eppes verbitt, da maachen se et bestëmmt.

Papp: Ma klibbert mech dach nëmmen, Dir, Dir, - domm Geess! Mir mussen de Kanner hëllef.

Mamm: Ma hunn ech dat do néideg?!?!

D'Mamm leeft op déi aner Säit vun der Maschinn.

Mamm: Esou Frechheeten muss ech mir vun esou engem dommen Iesel wéi Iech iewer nu wierklech net gefale loossen.

8. Szen

Um Schiirm ass d'Bild elo schaarf.

Victor: Gudde Moien, dir zwee. Ech sinn de Victor Emmanuel Stockselius. Ech wees net, wéi ech heihinner komm sinn an ech wees och net, wien déi sechs Komescher do sinn, mee ech sinn iewer frou iech hei ze begéinen.

Tom: Salut Victor, ma du kanns iewer gudd rieden halen! Also ech sinn den Tom Sawyer, an dat hei ass mäi Kolleg den Huck Finn, du këns eis dach bestëmmt.

Victor: Ech gi géckeg!!! Sidd dir zwee wierklech déi berühmte Figuren aus dem Mark Twain senge Bicher.

Huck: Nu géff emol net direkt géckeg, Victor. Wann s du eis schonns heihinner besiche këns, da bleiw mat zwee Féiss um Buedem.

Victor: Pardon, et war net esou gemengt, et war just dien éischten Elan...

Tom: Kee Problem, dat si mir esou gewinnt.

Victor: Dir kritt also méi dacks Besuch hei.

Huck: Permanent an an engem Stéck! Ëmmer esou Bouwe wéi s du, déi och emol richtig spannend Geschichten erliewe wëllen, selwer op zwee Féiss stoen, an esou, net der Mamm un der Jartelle klunschen, déi eppes wëllen erreechen.

Tom: A jo, ier ech et vergiessen, déi sechs Komesch do, dat waren emol eng Kéier dem Enid Blyton seng "Fünf Freunde". Mee déi bësselen an engem Stéck aus eiser Welt an déi richtig Welt, esou datt si e bëssen Duerchernee gerodde sinn, et sinn der elo esouguer scho sechs. Ech wees net, op si iwwehapt nach wëssen, wien si eigentlech sinn, si hu sech ganz komesch Nimm ginn.

Huck: Kuck der dat un, elo hu se sech scho nees duerch d'Bascht gemaach.

Victor: Halt, bleift hei!

Tom: Ze spéit, déi si scho fort. Mee maach der näischt draus, op si ass souwisou kee Verloos.

An diem Moment kommen déi 6 "Fünf Freunde" och schonns bei der Mamm a bei Papp un.

Heribert: Äddi all dir Lummen, schéin, datt dir ochderloch!

Mamm: Hëllef! Wie si si?

Alicia: Keng Färtmadame, mir doen Iech netderméi.

Mamm: Ech wëll heem, hei an Ärem komeschen Atelier spuckt et!

Papp: Ech wees och net, wat den Owend hei lass ass. Dat do hat ech op alle Fall nach ni!

Emilie: Mir sin déi sechs, fëmmëf Frënterlenten!

Mamm: Här van der Dunkel, ech mengen, Dir musst mir elo hëllefen.

Alfonso: Frënterlënter si mir... a mir wëllen iech elo derludd knëffelen.

Mamm: A wat schwëtzst dir do.

Nicolas: Roueg, roueg, Madame Stocktaub, mir si léifderdéif! *laacht*

Miranda: Jo, jaaaaanz léifderdéif!

All laachen se.

9. Szen

Um Bildschierm gesäit een elo nees den Tom, den Huck an de Victor.

Tom: Dann elo iewer eraus mat der Sprooch, Victor. Du bass dach hei net just fir dir d'Zäit ze verdreiwwen.

Victor: Nee, nee, am Fong war et en Akzident. Mir hu mam Michelle sengem Papp senger Maschinn gespillt an op eemol war d'Michelle verschwonnen an du wollt ech him no, fir him ze hëllefen.

Huck: Esou ass dat ëmmer. Et mengt een, et wier en Akzident oder soss eng Dommheet, mee a Wierklechkeet stëcht ëmmer eppes anescht dohanner, wann esou Kanner eis an eis Fantasiewelt besiche kommen.

Victor: Entschëllegt, ech versti net ganz wat dir mengt?!?!

Tom: Ma beim Michelle war et dach och esou. Hat wollt sengem Papp eppes beweisen, an dofir ass hat automatesch bei engem wéi dem Pippi Langstrumpf geland.

Victor: An ech...

Tom: Ma du hues bestëmmt och eppes um Häerz, villäicht wees du et net emol.

Mamm: Dat ass iewer wierklech eng komesch Maschinn, Här van der Dunkel.

Papp: Komesch ging ech net soen, éischer appart!

Mamm: Appart ging ech net soen, éischer onheemlech!

Papp: Onheemlech ging ech net soen, éischer zoutreffend!

Mamm: Zoutreffend???

Papp: Jo, zoutreffend!

Tom: Dajee, Victor, eis kanns du et jo verroden, et ass jo kee Mënsch hei, dien eis nokuckt!

De Victor kuckt em sech.

Victor: Bass du sécher, Tom? An do hannert dier komescher Maschinn, a wat ass dann do? *Hie weist an d'Kamera.*

Huck: A wat soll dann do scho sinn?!

Victor: Do si vläicht meng Mamm an dem Michelle säi Papp derhannert.

Huck: Gewass!

Victor: A villäicht nach ganz vill aner Leit, déi mir nokucken.

Tom: Ech mengen du gesäiss d'Männercher, kuck, do ass kee Mënsch!

Den Tom geet bei d'Kamera a luust eran.

Tom: Sou, bass du elo berouegt.

Victor: Ech wees net méi wat Wierklechkeet a wat Virstellung ass. Ech sinn elo ganz duercherneen.

Tom: Esou geet et ville Kanner haut, mee dat ass net schlëmm. So, wann s du elo näischt ze zielen hues, da maachen ech mech ewech, dien ale Muff Potter huet do eng komesch Geschicht verzielt, ech muss du emol kucke goen, wat dodrunner ass.

Victor: Bleif do léiwer eweg, Tom, déi Geschicht geet net gudd aus.

Tom: A wouhier wees du dat dann?

Huck: Nu stell dech iewer net domm Tom, du wees dach, datt déi Kanner, déi heihinner kommen, eis Geschichten ëmmer schonns gelies hunn.

Tom: O fréck, jo, Huck, elo hat ech dat schonns nees vergies. Allez, salut, Victor, mir maachen eis.

Victor: Héi Tom, Huck, loosst mech net alleng.

Huck: Keng Angscht, hei an eiser Welt bleifs du net laang alleng.

Tom: An ausserdeem si mir net déi richtig fir dir ze hëllef.

A schonns sinn déi zwee fort.

Mamm: Här Dokter, mir mussen eisem Victor hëllef. Da kuckt dach nëmmen, dien aarme Jong ass ganz alleng. An elo fänkt en och nach un ze kräischen.

Papp: Dat ass ze geféierlech, Madame, Stockselius. Ech wees zwar wéi mir dohinner kommen, mee ech wees net, wéi mir nees erauskommen.

Mamm: Dat ass egal, dat kënne mir ëmmer nach spéider klären, mee elo muss ech bei mäi Victor.

Papp: Dat kënnt net a Fro, Madame, do sinn ech carément dergéint.

10. Szen

Op eemol kënnt ganz vill Damp op de Schiirm. Aus dem Damp daucht den Harry Potter op.

Victor: Ech gi nach géckeg!!! Bass du et wierklech?

Harry: Wie soll ech da “wierklech” sinn?

Victor: Dien Auserwielten!

Harry: Auserwielten?

Victor: Dien, dien de Lord Voldemort soll meeschter ginn.

Harry: Jo, datt ass richtig, mee am Moment sinn ech am Congé. Ech hunn es genuch. Dir Muggles kritt jo net genuch vu mir. Dann nees e Buch, dann nees e Film, an all déi Optrëtter an der Press an op der Tëlé. Ech wees net méi wou de Kapp mir steet.

Victor: Dat kann ech mir gudd virstellen. So Harry, ech hunn do e Problem!

Harry: Nee, net scho nees Problemer. Ech hunn d’Nues voll. Menger Schrëftstellin, dem Joanne falen och just nach Problemer fir mech an, ech ka Problemer net méi ausstoen.

Victor: Mäi Papp huet meng Mamm sëtze gelooss, an elo huet si kee Mann méi an ech kee Papp.

Harry: Ma dat ass dach kee Problem, stell dir nëmme vir, dem Joanne ass näischt besseres agefall, wéi meng Elteren stierwen ze loossen, schonn am éischte Buch. A bei wiem ech du gewunnt hunn, dat wees du jo!!!

Victor: Esou wéi dem Michelle seng Mamm. Diem säi Papp ass och elo alleng.

Harry: A wien ass d'Michelle?

Victor: D'Michelle ass meng Frëndin, seng Mamm ass gestuerwen.

Harry: Also Victor, ech gesinn do absolut kee Problem: deng Mamm an dem Michelle säi Papp sollen sech verléiwen, da si si net méi alleng, an du kanns ëmmer bei denger Frëndinn sinn.

Victor: An dat soll kee Problem sinn?

Harry: Hë???

Victor: Meng Mamm ass déi bescht Mamm vun der Welt an dem Michelle säi Papp ass die beschte Papp vun der Welt, mee wann déi zwee beienee sinn, da streiden se an engem Stéck.

Harry: Streiden? Hunn déi näischt besseres ze dinn?

Victor: Wéi et schingt net! Mee wann déi streiden, da fléien d'Fatzen, dat kanns du dir guer net virstellen, Harry, dat ass net schéin!

Harry: Dienen zwee geet et ze gudd. Da streiden se. Si sollen sech emol em hier Kanner këmmen, am Plaz sech selwer ze bedauern. Gingen se no hie Kanner kucken, bräichten déi sech net hei bei eis erezdreiwwen.

Victor: So wéi schwätz du iwver meng Mamm. Si këmmert sech ganz gudd em mech.

Harry: Vläch em dech, mee dat geet net duer. Si leeft net alleng op der Welt. Wann et dir soll gudd goen, muss si och kucken, datt et dienen anere Leit rondrëmm gudd geet an datt et virun allem hier selwer gudd geet.

Victor: Dat verstinn ech net.

Mamm: Mee ech verstinn et iever ganz gudd!!!

Harry: Net schlëmm, Victor, ech hunn dat och laang net verstanen.

Papp: Madame Stockselius, ech mengen, mir musse schwätzen!

Victor: Wat soll ech elo maachen, ech fannen et ass alles esou komplizéiert ginn. An elo sinn ech mat dier komescher Riesefernsehbillerafilmersewermaachmaschinn och nach hei geland a wees net méi zréck!

Mamm: Jo, Här Professor, ech menge mir hunn e grouse Fehler gemaach.

Harry: Komm emol hei, ech hunn eng Iddi.

Papp: Jo, e ganz grouse Fehler!

Victor: Eng Iddi!??

Mamm: Här Professor Dokter Bunsen van der Dunkel, ech wëll mech, ...

Harry: Allez! Komm mat!

Papp: Madame Elina Anna Victoria Stockselius, ech wëll mech och ...

Et kuppt, Niwel op der Leinwand, den Harry an de Victor si fort.

11. Szen

D'Bild op der Riesefernsehbillerafilmersewermaachmaschinn ass elo däischer, de Papp an d'Mamm sti sech géigeniwwer a kucken sech an d'Aën.

Papp: ... entschëllegen.

Mamm: Jo?

Papp: Ech hu mech all déi Zäit opgefouert, wéi, wéi, ... e klenge Bouf.

Mamm: An ech wéi ee jongt Meedchen.

Papp: Wou kënnt Dir esou eppes soen, Madame Stockselius. Dir sidd dach kee jongt Meedche méi.

Mamm: Pardon, Här Dokter van der Bunsen, wat hutt Dir do gesot?

Papp: “Dir sidd dach kee klengt Meedche méi” hunn ech gesot, Dir hutt dat jo elo just selwer gesot, Madame Stockselius.

Mamm: Ech fannen Dir hätt Iech net bräichten ze ëntschëllegen, wann Dir mech scho nees wëllt beleidegen.

Papp: Beleidegen?

Mamm: Oder ass et iewer keng Beleidegung, wann dir mech als aalt Hung bezeechend!?!?

Papp: Ma esou war dat dach net gemengt.

Mamm: A sou war dat net gemengt, an dir stidd net emol zu Äerem Wuert.

Papp: Elo geet et iewer duer, Madame, Dir behuelt Iech elo wierklech wéi ee klengt Meedchen.

Mamm: Ma hunn ech dat do da néideg?!

Papp: Ma hunn ech dat do da néideg?!?!

Allenzwee sti se elo op der Mëtt vun der Bühn a motzen jiddereen a säin Eck. D’Mamm faasst sech fir d’éischt.

Et schellt un der Dir.

Papp: A wie soll dat dann elo em déi Zäit sinn!

De Papp geet bei d’Dir a kënnt mat dem Giovanni Cacciatori an dem Salvatore Mottolore eran. Den Giovanni huet e Klappstull ënner dem Aarem.

Giovanni: Bon giorno Dottore Professore Bunsen van der Dunkel. Eche sinn den Giovanni Caccatori an daten doen assen den Salvatore Mottolore, mäine Assistente.

Papp: Ah nee, nët scho nees dir zwee!

Giovanni: Signore Dottore mire hunn neie Erfinduge hei. Mir sinn hei bei Iech an Äere schéine Haus komm, fir Ieche ze weisen, de neien Erfindung vun Giovanni Cacciatori an dem Salvatore Mottolore.

Papp: Eraus, eraus hei!

Giovanni: Eh, Signore Dottore, nete esou séier, luese, luese. Wéi soen Giovanni ëmmer: fir d'éischte kucken, da staunen, an danne kafen! Eco Signore Dottore, date hei asse neie Erfindung: super bequeme Sesselomobile! Asse gudde fire ze säten, asse gudde fire ze raschten, asse gudde fir ze schofen! An asse ganz einfache opzeriichten.

Papp: Eraus!

Den Giovanni hantéiert mat dem Stull, mee kritt e net opgeriicht. Mee hie léist sech näischt umiirken. De Salvatore steet just dernieft a mécht guer näischt.

Papp: Nach ee Wuert, dann...

Giovanni: Ech, die groussen Giovanni Cacciatori a mäine Assistente Salvatore Mottolore, hunn hei enge ganze neie Erfindung. An den Giovanni weiste elo Signore Dottore, wéi dat geet. Ette asse gannze einfach, ... esoue ... danne nache do ... ane do ...

Papp: Elo hutt dir nach just eng Sekonn, dann dann ...

Giovanni: Enge Sekonne, mee date asse laange, ganze laange...

Elo kënnt de Salvatore bei den Giovanni, weist him, datt hie soll op d'Säit goen, a stellt de Stull mat engem eenzegen Handgrëff dohinn.

Giovanni: Eco, Dottore, einfache!

*Hie mecht eng Bewegung, wéi d'Artisten se am Zirkus maachen,
wann hinnen eppes gegléckt ass.*

E Moment Rou.

Papp: *Esou haart e nëmmen kann Eeeeeeeerauauauauauauaus!*

*Wéi de Blätz huelen déi zwee hiere Stull ënnert den Aarm a
verschwannen.*

Mamm: Här van der Dunkel, ...

Papp: Jo, Madame Stockselius, ...

Mamm: Ech mengen, mir hu scho nees gestriden.

Papp: Mir sinn einfach schlëmm. Et ass gudd, datt mir esou fein
Kanner hunn.

Mamm: Jo, ech froë mech och heiansdo, woumat hu mir déi Kanner
verdingt.

Lidd 5: Woumat hu mir esou Kanner verdingt

D'Blumme netzen
An d'Messere wetzen
Den Teppëch klappen
D'Muerte schappen
Dat méchs du, jo du

De gringe Wues méinen
D'Planzen aséinen
Duerch d'Onkraut fueren
An d'Hecke stramm schueren
Dat méchs du, jo du

Déif an den Huppen
De Buedem gutt schrappen
De Schaarschteg botzen
An dobei net motzen
Dat méchs du, jo du

De Büfdéck ubroden
An d'Zooss och geroden
Ganz ouni ze hetzen
De Räis nach opsetzen
Dat méchs du, jo du

Woumat hu mir esou Kanner verdingt
Si sinn Engle wéi et schingt
Si maachen den Haushalt tipptopp an d'Rei
An dat alles ganz ouni Pei

D'Stuff tapezéieren
An d'Faarf och uréieren
D'Plätterchen leeën
An d'Brieder ofseeën
Dat méchs du, jo du

D'Garage gutt opräumen
Den Auto nach wäschen
D'Bréiwer verschécken
De Platte selwer flécken
Dat méchs du, jo du

Fir d'Prüfung vill léieren
Dat Wichtigst markéieren
D'Diktat korrigéieren
Gedicht rezitéieren
Dat méchs du, jo du

Bei de Bäcker lafen
An d'Mëllech akafen
Alles mathuelen
An d'Rechnung bezuelen
Dat méchs du, jo du

Woumat hu mir esou Kanner verdingt
Si sinn Engle wéi et schingt
Si maachen den Haushalt tipptopp an d'Rei
An dat alles ganz ouni Pei

*Am Videoclip zum Film gesäit ee Kanner, déi all déi Saache
schaffen, an Elteren, déi sech et gutt goe loossen.*

Et gesäit een iewer och, wéi all d'Theaterkanner eppes plangen.

Mamm: Sou, Här van der Dunkel, an elo musse mir endlech iwwer
eise Schied sprangen.

Papp: Jo et gött iewer och Zäit.

Mamm: Heiansdo muss een eppes reskéieren fir seng Kanner, och
wann e net wees wéi et ausgeet.

Papp: Genee, an dofir reskéiere mir et elo.

Mamm: Kanner mir komme bei iech, iech sichen.

Papp: Mir wëssen zwar net wéi mir zrëckkommen, mee mir sinn eise Kanner et iewer schëllech.

Mamm: Wann erwuesse Leit Kanner op d'Welt setzen, da mussen se wëssen, datt se fir déi Kanner alles maache mussen.

Papp: An elo gi mir och Draamdänzer a mir stiirzen eis an d'Welt vun de Fantasiefiguren.

Niwwel, Geknupps a fort si se.

12. Szen

Aus dem Niwwel dauchen elo d'Kanner mat alle Bicherfiguren op. Si si nees zrëck.

Michelle: Hui, dat war iewer elo fëx gaangen!

Pippi: Wann een esou eng Equipe huet, dann ass dat kee Problem.

Pinocchio: Mir si voll déi Megastaren.

Victor: Harry, weis mir nach eng Kéier wéi s du dat gemaach hues.

Harry: Léiwer net, Victor. Mir sinn hei an der Muggle-Welt, an do ass dat Gezaubers, wat ech zu Hogwarts geléiert hunn, net ongeféierlech.

Tommy: Ech hoffen mir konnten iech zwee hëllef.

Annika: Wëll soss wier déi ganz Affair hei jo sännlos gewiescht.

Pinocchio: Sännlos ass am Liewe näischt! Alles huet seng Bestëmmung, och wa mir se net ëmmer erkennen.

Tommy: Pinocchio, du bass e richtege Schnëssert.

Annika: Wou ass iwwerhaapt den Geppetto? Du wäers him nees fortgelaf sinn.

Pinocchio: Fortgelaf, ech, esou eppes ging ech ni maachen.

Hie gräift sech un d'Nues. All laachen de Pinocchio aus.

Annika: Lügen haben kurze Beine.

Tommy: Und lange Nasen!!!

Michelle: Also eis hutt dir zerguddst gehollef. Mir wëssen elo ganz genee, datt mir och mat dëser komescher Riesefernsehbillerafilmerselwermaachmaschinn eens ginn, an datt mir alles anescht wéi Draamdänzer sinn. Ass et net wouer Victor?

Victor: Dach Michelle, ech hätt net geduecht, datt ee met esou enger Maschinn esou flott Aventüre kënnt erliewen. Däi Papp ass wierklech e groussen Erfinder.

Efraim: Ma tipptopp, da kënne mir jo elo nees op Takka-Tukka segelen an d'Piraten do e bësse rose maachen.

Pippi: Lues, lues, décke Papa, ech menge mir hunn nach just ee klenge Problem.

Efraim: Problem?

Annika: Problem?

Tommy: Problem?

Harry: Net scho nees e Problem! Ech hunn dier Problemer genuch!!!

Pinocchio: O du aarme klengen Harry...

Michelle: Jo, mir müssen eis Elteren nach zréckhuelen, déi hu sech nämlech op d'Sich no eis gemaach, an elo si si verschwonnen!

Tom: Jo, wéi et schingt ass dat e richtege Problem.

Huck: Dat wäert net esou einfach ginn.

Harry: Nee, wëll dat si keng Kanner méi.

Victor: An dann? Wat huet dat dann domadder ze dinn?

Huck: Hey, du kanns vläicht domm Froë stellen, Klengen!

Tom: Ganz einfach, si gleewe net un den Zauber vun de Bicherfiguren.

Pippi: An da funktionnéiert et net.

Tommy: Dat ass wéi bei enger Medezin, wann s du net dru gleefs, dann dingt se näischt.

Michelle: Dat heescht, mir kënnen se net einfach esou zréckzauberen?

Huck: Bingo, Michelle! Ennt Null fir dech!

Tom: Si gleewe net un d'Fantasifiguren, si gleewen un d'Technik, also müssen si kucken, datt si mat der Riesefernsehbillerafilmerselwermaachmaschinn eens ginn, fir nees zréck ze kommen.

Victor: Tatsächlech, dann hu mir elo wierklech e Problem.

Pippi: Am Fong hunn äer Elteren de Problem, wëll dir sidd jo nees gudd hei.

Michelle: Mee ech hätt iewer nees gäere mäi Papa zréck.

Huck: Typesch Kanner vun haut! Bei eis ass et esou eppes net ginn!

Tom: Mee et wäert dienen zwee Alen iewer näischt schueden, sech e besser an der Fantasiewelt opzehalen, esou eppes wierkt heiansdo Wonner!

Victor: Kënne mir da net emol kucke, wou se dru sinn?

13. Szen

Den Harry dréckt op e Knäppchen vun der Maschinn, a schonns kënne si déi zwee gesinn. De Papp an d'Mamm ieren duerch eng Zort "Irrgarten", hannert hinnen sinn déi sechs Frenterlenten. Si schinge mateneen ze schwätzen, mee et versteet een den Toun net.

Victor: Ech versti näischt! Kann een den Toun net aschalten.

Michelle: Waart, wou war dat schonns méi?

D'Michelle dréckt e puer Knäppercher a schonns héiere si wat geschwat gött.

Mamm: Här Dokter, ech menge, mir hunn eis hoffnungslos verlaf.

Papp: Et ass net esou einfach sech an der Welt vun der Fantasie erezefannen!

Mamm: Do hutt dir Recht! Mir sinn et och net méi gewinnt. An eisem Alter...

Papp: Dat hutt Dir iever elo gesot, Madame Stockselius!

Mamm: Jojo! Mee wat mech verdrässerlech mecht, ass datt mir nach keng Spuer vun eise Kanner fond hunn. Et ass wéi wa se vum Äerdbuedem verschwonne wieren.

Michelle: Ech gi géckeg, déi menge mir wiere nach ëmmer do!

Papp: Net emol eng Mutz, oder ee Nuesschnappech oder e Kamellepobeier ass vun hinnen ze gesinn.

Mamm: Ech hu mengem Victor iewer och ëmmer gesot, d’Pobeieren an Dréckskëscht ze geheien. Eise Victor mecht esou eppes net.

Alfonso: D’Michelle an de Victor sinnderlinden hei.

Mamm: Déi sechs Komesch do fänken och elo esou lues un ze nerven, Här Dokter, fand Dir net och?

Emilie: A nee, Madame, mir derguddderlutt dach !

Papp: Et ass fir nieft de Kapp ze geroden, einfach näischt. Vlächht hätte mir iewer sollen doheem bleiwen.

Victor: Wéi kënne mir hinnen hëllef?

Pippi: Ech mengen, dat gött zimlech schwéier.

Michelle: Mee et muss dach eng Léisung ginn. Si kënne jo net éiweg an diem “Irrgarten” do ronderemlaafen!

Tom: Esou laang hinnen de Glawen un d’Fantasie feelt, ass do net vill ze maachen!

Victor: Kanns du dat och e bësse méi kloer ausdrécken, Tom?!

Huck: Kuck emol, dat ass ganz einfach, si mussen eppes Géckeges maachen, eppes Komesches, eppes Geféierlech, eppes dat weist, datt si nach kënnen dreemen, an esou de Wee zwëschen dëser Welt an der Fantasiewelt sächer goen.

Michelle: Ma léiwe Jong, dat héiert sech iewer net esou einfach un.

Efraim: Fir Elteren ass dat och zerguddst schwéier. Wéi dacks soen si zu de Kanner, si solle net esou kannerech sinn! Also nu lauschtert emol (!), wa Kanner net méi solle kannerech sinn, wie soll et da nach sinn.

Victor: Ech mengen, ech verstinn esou lues! Si mussen einfach eppes maachen, wat si am normale Liewen net ginge maachen.

Pippi: Et ka jo net esou schwéier sinn, esou eppes ze fannen, d'Eltere maache jo ëmmer nëmmen eescht a seriö Saachen!

Michelle: Jo, dat ass wouer, mee ëmmer wann engem soll eppes afalen, da fällt engem näischt an.

14. Szen

D'Mamm an de Papp ieren nach ëmmer ronderëmm, mee si fannen näischt.

Victor: Tjo, esoulues gött dat geféierlech. Op eemol erhingeren se eis nach.

Michelle: Dat mengen ech zwar net, kuck se emol, mee mir missten iewer elo eppes maachen.

Victor: Dajee, dir sidd dach all esou dichteg Ausgebuerten vun der Fantasie ... da weist elo emol wat dir kënnt.

Harry: Ech denken, als éischt misste mir Kontakt mat äeren Elteren ophuelen. An dono misste mir si derzou bréngen, eppes aussergewéinlech Aussergewéinlechtes ze maachen.

Efraim: Dat ass eng gudd Iddi. Just wéi solle mir dat maachen?

Harry: Mir schléissen si emol un den Audiophon un.

Michelle: Audiophon! Dat klengt schonn emol gudd.

Den Harry stëcht e puer Schläich an d'Maschinn, furtelt mam Zauberstaaff an der Luucht a knoutert en Zaubersproch.

Harry: Audiophon, Parlophon - Radiogramm, Diagramm - Automat, Bancomat, Aromat, Tomat - a schonns gëtt d'Verbindung gemat!

Et héiert een eng Stëmm aus dem Off.

Stëmm: Jo, hei ass die multinationalglobalen Audiophon. Mat wien gedenkt Dir ze parléieren?

Harry: Mat wiem wëllt dir schwätzen, heescht dat.

Michelle: Mat menger Mamm a mat dem Victor sengem Papp.

Victor: Lues Michelle, et ass dach meng Mamm an déi Papp.

Michelle: ... ma hunn ech dat da net gesot.

Victor: Nee.

Michelle: Ou? Da so du et richtig!

Victor: Mat menger Mamm an dem Michelle sengem Papp!

Stëmm: Een Abléck, wann ech glift, Dir gitt vum multinationalglobalen Audiophon verbonnen.

Et raschelt e bëssen, da gesäit ee nees d'Leit um Bildschirm.

Michelle: Papa, Papa, kanns du mech héieren.

Papp: Jo Michelle, natiirlech, hu mir dech endlech fond. Wou bass du.

Tom: Här Doktor Bunsen van der Dunkel, déi Geeschter déi Dir geruff hutt, gitt dir net esou séier lass!

Huck: Dir sidd nach ëmmer an der Fantasiewelt.

Pippi: A wann Dir nees wëllt zrëck, da musst Dir eppes total aussergewéinlech Aussergewéinlech erfannen.

Annika: Eppes wat aus Äerer eegener Fantasie kënnt.

Papp: Ma geet et da net duer, datt ech dëss verréckt Riesefernsehbillerafilmer selwermaachmaschinn erfont hunn?!

Tommy: Leider dingt dat elo näischt méi. An ausserdem musst Dir dës nei fantastesch Erfindung elo zesumme mat der Madame Stockselius maachen, fir datt se fonktionnéiert.

***An hei kënnt Dir dat ganz Stéck
integral a gratis bestellen:***

mejerr@gms.lu